

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 45/01

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu dňa 27. apríla 2001 predbežne prerokoval podnet P. Š., bytom B. B., ktorým namieta porušenie čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky konaním Slovenskej republiky, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Podnet P. Š. o d m i e t a pre nedostatok príslušnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo dňa 30. marca 2001 doručený podnet P. Š., bytom B. B. (ďalej len „podnecovateľ“), označený ako „o určenie otcovstva, nariadenie geneticko-biologickej skúšky ľudského organizmu a určenie otcovstva druhou krvnou skúškou na analýze DNA s vylučovacou schopnosťou HLA § 54 ods. 2 ZR, § 127 ods. 1, 2, 3 OSP k maloletému J. C. “

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Podľa § 20 ods. 2 a 3 zákona o ústavnom súde aj v konaní o podnete platí povinné právne zastúpenie podnecovateľa. Podnecovateľ nepripojil k podnetu splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Odstránenie tohto nedostatku však nie je rozhodujúce, pretože podnet má ďalšie neodstrániteľné vady, ktoré bránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Ústavný súd z obsahu podania podnecovateľa zistil, že sa tento domáha, aby ústavný súd nariadil „geneticko-biologickú skúšku ľudského organizmu a krvnú skúšku o určenie otcovstva druhou krvnou skúškou na analýze DNA s vylučovacou schopnosťou HLA v zmysle § 54 ods. 2 ZR a § 127 ods. 1, 2, 3 OSP a vrchným dobrozdaním na mal. J. C., na náklady slovenského štátu, ako aj náklady na odškodné a vrátenie nákladov na súdne trovy, ako aj právneho zastúpenia prostredníctvom ministerstva spravodlivosti, to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.“ V úvode podnetu uvádza, že sa „dovoľáva“ práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Ústavný súd začne konanie o podnete fyzickej alebo právnickej osoby, len keď došlo k porušeniu jej práv zaručených ústavou alebo medzinárodnými zmluvami. V danom prípade podnecovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol vo veci určovania otcovstva. O veciach upravených v Zákone o rodine, teda aj o určení otcovstva podľa § 54 ods. 2 zákona č. 94/1963 Zb. o rodine v znení neskorších predpisov rozhodujú všeobecné sudy (§ 7 Občianskeho súdneho poriadku – ďalej len „OSP“). Ústavný súd preto nie je príslušný na konanie a rozhodovanie o podnete podnecovateľa.

Ústavný súd v mnohých svojich rozhodnutiach konštatoval, že jeho príslušnosť na konanie je daná len v prípadoch, keď o veci nerozhoduje iný štátny orgán. V danom prípade, ako je vyššie uvedené, je na rozhodovanie príslušný všeobecný súd. Ústavný

súd rovnako v minulosti konštatoval, že nie je nadradenou inštanciou všeobecných súdov a o porušení základných práv a slobôd koná a rozhoduje len za splnenia ústavných a zákonných predpokladov konania pred ním.

Neúspech v konaní pred všeobecnými súdmi nezakladá príslušnosť ústavného súdu o veci konať a rozhodnúť.

V súlade s § 25 zákona o ústavnom súde odmieta podnet podnecovateľa pre nepríslušnosť ústavného súdu.